

Editorial

El PIB oficial: una eina necessària

El producte interior brut (PIB) és la principal macromagnitud existent que mesura el valor monetari de la producció de béns i serveis finals d'un país durant un període de temps (normalment un any). El PIB és usat com una mesura del benestar material d'una societat. El seu càlcul s'enquadra dins de la comptabilitat nacional. Per estimar-ho, s'empren diversos mètodes complementaris; després del pertinent ajust dels resultats obtinguts en els mateixos, almenys parcialment resulta inclosa en el seu càlcul l'economia submergida, és a dir,

l'economia informal o irregular (activitat econòmica intrínsecament lícita encara que oculta per evitar el control administratiu) i l'activitat econòmica il·legal.

A Andorra no hi ha una xifra oficial del PIB, i en tots els casos els estudis que s'han fet han estat estimatius i sense validesa oficial. Per primer cop, el departament d'Estadística acaba de publicar les estimacions del PIB nominal entre el 2000 i el 2009, una dada que els experts que l'han quantificat ja qualifiquen de provisional, ja que aquest és un primer pas de cara a disposar del PIB oficial. Així, l'any passat el

PIB es va situar, segons aquestes dades, en 2.704 milions d'euros, patint una caiguda de -4,6% respecte al del 2008, arrossegat pels sectors financers, construcció i hoteleria. No resulta cap sorpresa, doncs aquest sector són els que més han patit la crisi internacional. En alguna altra ocasió ja havíem reclamat la necessitat de disposar del PIB. Al marge de les

CAL TENIR DADES FIABLES PER ENCERTAR EN LES ACTUACIONS A PRENDRE

tendències macroeconòmiques, Andorra ha de tenir un Producte Interior Brut real, oficial i públic per poder mesurar de forma més contrastada l'evolució econòmica. El Govern socialdemòcrata s'hi ha compromès,

i aquesta promesa va molt lligada a la reconversió de l'Institut Nacional d'Estadística perquè funcioni amb un model de parapública, sota la tutela del Govern, tal com ja es preveia en el programa electoral del PS. Cal disposar d'una eina estratègica per poder tenir dades fiables i contrastades, que siguin d'una utilitat real en la presa de decisions perquè, sobretot en temps de crisi, és molt més fàcil actuar quan se sap amb plena fiabilitat allò que requereix d'aquestes actuacions. De la resta de dades facilitades ahir, es constata els mals auguris pel que fa a l'evolució de l'economia, sobretot amb un 2009 nefast: Des del 2005 fins al 2008 la despesa total de les llars a Andorra va anar amb un progressiu increment, i no va ser fins l'any passat que les famílies van retrocedir en la despesa (un 9,3%), especialment en transport, aliments i mobles. Ara, almenys, se sap per on actuar.

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articulistes exposen postures personals.